

عنوان مقاله:

الگوی فضایی پیوند انسان با طبیعت در معماری ایرانی نمونه مورد پژوهش: خانه تاریخی حاج مصورالملکی اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین در علوم و تکنولوژی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

آناهیتا طبائیان - کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تهران پردیس کیش، ایران

خلاصه مقاله:

در ارتباط با طبیعت و آسمان در طراحی مسکن ایرانی، به دلیل آموزه ها و توصیه های دینی، مورد توجه معماران سنتی ایرانی بوده است. از بین رفتن پیوند نزدیک مسکن با طبیعت و بی هویتی معماری معاصر و کمبود شدید غنای فضایی و عدم تعلق به مکان در خانه های معاصر، اتفاقی است که مهمترین دلیل آن جدایی انسان از طبیعت در نتیجه بی توجهی به طراحی فضاهای باز در آپارتمان های مسکونی امروزی می باشد. این مقاله دو بخش عمده را شامل می شود. بخش اول در فرآیند پژوهشی کتابخانه ای با مطالعه منابع مختلف، نحوه ارتباط انسان با طبیعت در معماری ایرانی بررسی شده سپس در ادامه به جمع آوری اطلاعات از طریق مشاهده و برداشت های میدانی می پردازیم. با بررسی خانه حاج مصورالملکی به عنوان یک نمونه از خانه های تاریخی اصفهان، الگوهای ارتباط انسان با طبیعت استخراج می گردد.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، خانه تاریخی، شهر اصفهان، الگوی ارتباط انسان با طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/674376>

